

Italian leiri ja Sveitsin maailmancup 25.9. -6.10.2013

Ensi vuonna MM-kisojen maastomatkat pidetään Italian dolomiiteilla ja sprintti Venetsiassa. Tämän vuoksi maajoukkue oli leireilemässä paikan päällä vuorilla reilun viikon verran. Leirin tavoitteena oli saada hyvä kuva tulevista MM-kisamaastoista. Tarjolla oli laadukkaita suunnistustreenejä pari joka päivälle tulevien MM:ien maastotyypeissä, sekä kaksi kilpailua MM-pitkän naapurimaastossa. Iltaisin palaveroitiin ja käytiin läpi maastot, sekä kuinka siellä tulisi suunnistaa.

Lensin leirille yhden autolastillisen kanssa keskiviikko-aamuna Milanoon, josta ajelimme Lavaronen kylään majapaikkaamme. Kylässä oli rauhallista, sillä muita turisteja ei tähän aikaan vuodesta juuri ollut, ja hotellissakin oli vain muutama muu oman suunnistusporukkamme lisäksi. Lavaronen läheisyydessä olevat maastot olivat hienoja, vuorten rinnettä/jyrkkää penkkaa ja hyvä näkyväisyys sekä pohja. Viikonloppuna pääsi kisaamankin sprinttiviestin, keskimatkan ja pitkän matkan merkeissä (kisasivut <http://www.2giornidellaltopiano.it/>). Itselläni tosin jäi pitkä matka kisaamatta flunssan takia.

Maanantaina muutimme Lavaronesta Asiagoon. Asiagossa itseltäni meni flunssan jatkuessa vielä pari päivää hotellihuoneessa suunnistamisen sijaan, mikä harmitti ja tylsistyttikin kovasti. Onneksi pääsin kuitenkin jo keskiviikkona kävelemään maastoja läpi. Asiagon maastot olivat huomattavasti kivisempiä pohjaltaan ja maastomuodot olivat "hieman tasaisempia", mitä Lavaronessa.

Torstaina edessämme oli pitkä automatkustus (n. 8h) Asiagosta Itävallan Innsbruckin kautta Sveitsin Badeniin. Siellä oli edessä maailmancupin päätöskiertue: lauantaina keskimatka ja sunnuntaina sprintti (kisasivut: <http://www.o-worldcup.ch/en/>). Itse pääsin juoksemaan keskimatkaa, mutta sprinttikisaan otettiin vain 40 parasta maailmancupin yhteispisteissä, joiden joukkoon en kuulunut. "B-finaaliin" joutuneet pääsivät sen sijaan juoksemaan pitkää matkaa. Kerkesimme oman kisamme jälkeen mennä seuraamaan vielä sprinttiä, jossa yleisöä riitti ja tunnelma oli katossa. Siellä olisi ollut hienoa olla itsekin juoksemassa, mutta eiköhän tilaisuuksia vielä tule!

On aina upeaa saada pukea Suomen edustusasu päälle ja lähteä metsään suunnistamaan. Reissu ja kisat menivät hyvin sairastelua lukuunottamatta, ja kokemusta sai lisää. Nyt pieni huilautauko urheilusta ja reissuista, ja sitten katse ensi kauteen treenien merkeissä!

t. Sari